

2016. december 19. hétfő

Bir13,2-7,24-25a; Zs70; Lk1,5-25-

Mindig örömmel tölt el, ha párhuzamot találok egy ószövetségi és egy újszövetségi igeszakasz között. Így adatott, hogy a Bírák könyve és Lukács evangéliuma között párhuzamot vonhatunk.

Jézus, bár tiszteli a hagyományokat, túllépve rajta sűríti a parancsokat (szeretet parancsolataivá) és kiterjeszti azt ellenségszeretetté.

Mind a Bírák könyvében, mind Lukács evangéliumában a meddőség (gyermektelenség) kerül középpontba. A Bírák könyvében Mánoah felesége meddő volt. Gyermektelen volt Lukács evangéliumában Zakariás felesége, Erzsébet is. Mindkét esetben az Úr angyala megjelent és gyermeket ígér és ad idős koruk ellenére mindkettőjüknek. Így születik meg Sámson, aki egy életre Isten embere lesz. És micsoda utód születik Zakariás és Erzsébet gyermeke személyében, Jánosban, aki nem kisebb küldetéssel jön a világra, mint Jézus útjának egyengetője, elővezetője.

Meddőség? Gyermektelenség? – ilyen idős korban? Ami a mi számunkra lehetetlen, az Istennek lehetséges. „Az én gondolataim nem a ti gondolataitok, az én utaim nem a ti utaitok”. A meddőség nagy csapás az egykori zsidó házasságokban, éppúgy, mint napjainkban is. Az „utódláson” múlik az evangélium valóra válása és Isten Országának megvalósulása.

Istenem, adj nekünk felelős életet, jól nevelt utódokat, akik nyílt szívvel állnak neki Isten Országá építésének. Ámen.

Vassné Pálfia Judit (*Nőtincs BK*)